

Jardin, jäägermeister	Aleks. Dener.
Jasmin, Lefèbvre'i lossi valitseja	Aleks. Johanson.
Despreaux, tantsmeister	Hugo Laur.
Larvise, hoovirätssepp	August Michelson.
Cop, kingsepp	Voldemar Karro.
Constant	Jaan Johanson.
Roustant	Valter Sooserv.
Lefèbvre'i teener	Paul Udal.

Kõik kolm vaatust mängivad Compienne'i lossis septembri kuul 1811 a.

Algus kell 1/2 8 õhtul.

Ettekannete ajal on saali ukсед kinni.

Suitsetamine on keelatud saalis, jalutus- ja riietehoiu ruumides.

- 1) Teatri juhatusel on õigus tarbekorral tegelaste koosseisus muudatusi ettevõtta, ilma et see pealtvaatajaid õigustaks piletiraha tagasi nõuda.
Märkus: Erandiks on külaskäigu etendused kõrgendatud piletihindadega.
- 2) Tagasitoodud piletite hind võetakse arvesse ainult siis, kui odavam pilet kallimahinnalise vastu vahetatakse.
Märkus: Ilma säärase vahetuseta tagasitoodava piletihinda kassast välja ei makseta. Teatri juhatus.

Kes peale etenduse kasino saali lähevad, palutakse omi ülirideid siit hoiu-ruumist einelaua hoiu-ruumi ära anda.

Madame Sans-Gêne.

Victorien Sardoud (1831-1908) tuleb oma aja näitekirjanikkude hulgas, mitte ainult Prantsusmaal, pidada üheks osavamaks, kui mitte koguni kõige osavamaks. See ei ole mingi kõrge kunstiline väärtus, mis paljudele ta tükkidele tee avas kogu Euroopa lavadele, vaid neile kindlustas nende suurepärase edu peaaegjalikult nende teatriliikkus, väline efekt ja üksikud hiilgavad osad heade näitlejate jaoks. Need omadused töid autorile mitme-miljonilise varanduse ja need on ka põhjuseks, miks mõned ta tükkid, eesotsas „Madame Sans-Gêne“, oma kergest kirjanduslisest kaalust hoolimata püsivad teatrite mängukavas vist veel õige kaua.

„Madame Sans-Gêne“il puudub õiguse poolest ühtlane, sisemiselt seotud tegevustik, mis ulataks tüki algusest lõpuni. See algab õieti alles kolmandas vaatuses, kuna kaks esimest rohkem omaette pildid on revolutsioonieegse Prantsusmaa elust ja oludest. Suured, jämedad jooned, palju välispidist, palju kära ja vähe kunstilist villa, — kuid sellest hoolimata vaatad seda närvlikku tegutsemist ja sekeldamist algusest lõpuni põnevuse ja kaastundega. Selles peitubki Sardou saladus.

Catherine Hubscher, oma mitte just pelgliku iseloomu pärast nimetatud „madame Sans-Gêne“, peab revolutsiooni algul pesukoda, peseb muu seas vahete vahel ka vaesele ohvitserile Bonapartele, kes oma arvet maksta ei jõua ja kelle pesu ühtelugu lappimist nõuab. Samuti peseb ta ka seersant Lefèbvre'ile. Bonaparte huvitab noort, ilusat pesunaist, kuid et tulevasel maailma võitjal armulugude jaoks aega ei ole, saab Catherine Lefèbvre'i truuks ja armastajaks naiseks.

10. augustil 1792 langeb Tuilerie. Võitluse mõllus saab ka üks Austria ohvitser, krahv Neipperg, haavata. Ta satub põgenedes Catherine pesukotta ja pääseb pesunaise inimliku südame kaitsel kindlast surmast. Sellest saab alguse soe sõprus, millest Neipperg kasu saab veel pärastiki.